

Marco Borsato, Was mij

Er staat een klein en donker huis
Aan het einde van de straat
Niemand loopt er langs
Maar men weet dat het er staat
En dat er vroeger lampjes hingen
Dat het er warm was en gezellig bovendien
Dat je de kinderen hoorde zingen
Maar niemand lijktte nog te weten of te zien
Was Mij
Omarm Mij
Ontdooi Mij
Krab het ijs van m'n ramen
Laat de wereld weer zien wie
Ik was mij
Wie wast
Niemand weet precies
Wat er daar binnen is gebeurt
De muren zijn te dik
En gesloten blijkt de deur
Toch is er een lichtje aangelaten
Voor wie de moeite neemt en echt naar binnen kijkt
Lijkt het zachtjes terug te praten
En is het net alsof een hand naar buiten reikt
Was Mij
Omarm Mij
Ontdooi Mij
Kras het ijs van m'n ramen
Laat de wereld weer zien wie
Ik was mij
Verlos mij
Ontdoek mij
Laat de stilte weer horen
En de liefde weer voelen
Wie ziet mij
Wie hoort mij
Wie wast mij
Er zit een klein en donker kind
Met z'n voeten in het zand
Het vuur ligt aan zijn zij
En het bloed zit aan zijn hand
Genees me en heel me
Omhels en omarm me
Ontdoe me, verlos me
Ontdooi en verlang me
En was me
Begrijp me, vergeef me
Verwoord en beleef me
Breek af en herbouw me
Geloof en vertrouw op mij
Was me
Wie wast me